

Sygn. akt IC 2191/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekr. sąd. Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2017 roku w Kłodzku

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Banku (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko D. O.

o zapłatę 58 803,87 zł

I. zasądza od pozwanego D. O. na rzecz strony powodowej (...) Banku (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 58 420,30 zł (pięćdziesiąt osiem tysięcy czterysta dwadzieścia złotych 30/100) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie od kwoty 53 886,94 zł od dnia 26 listopada 2016 roku;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 756,69 zł (siedemset pięćdziesiąt sześć złotych 69/100) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie od pozwanego D. O. kwoty 58 803,87 zł z umownymi odsetkami w wysokości 4 - krotności stopy lombardowej NBP od kwoty 53 886,94 zł od dnia 26 listopada 2016 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu w uzasadnieniu pozwu powołując zawartą z pozwanym umowę pożyczki gotówkowej, z której pozwany nie wywiązał się.

Od wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw podnosząc zarzut niewykazania podstaw i wysokości dochodzonego roszczenia i w związku z tym wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej kosztów procesu. Pozwany zarzucił, że strona powodowa powołała się tylko na wyciąg z ksiąg rachunkowych, a nadto wśród zaferowanych dowodów nie znalazło się oświadczenie o wypowiedzeniu umowy.

Po przekazaniu sprawy do Sadu Rejonowego w Kłodzku strona powodowa przedłożyła pismo będące odpowiedzią na sprzeciw i pismo wraz z wnioskowanymi dowodami i podtrzymała swoje stanowisko.

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 11 września 2017 r. podtrzymał zarzut braku wykazania wartości dochodzonego roszczenia, braku przedłożenia dokumentów źródłowych oraz powołał się na brak udowodnienia przez stronę powodową kosztów naliczonych opłat i monitów wskazując, że postanowienia umowy w tym zakresie stanowią niedozwolone wzorce umowne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 maja 2015 r. pozwany D. O. zawarł ze stroną powodową (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki gotówkowej w kwocie 72 707,60 zł na okres od 14 maja 2015 roku do 10 maja 2020 roku. Na mocy umowy pozwany otrzymał do dyspozycji kwotę pożyczki w wysokości 50 000 zł, oprocentowanie nominalne pożyczki wynosiło 5,90 % w stosunku rocznym. Kwota naliczonych odsetek umownych od udzielonej pożyczki wynosiła 11 387,20 zł. Pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki w 60 ratach miesięcznych płatnych do 10. dnia każdego kolejnego miesiąca po 1 401,58 zł. Zgodnie z postanowieniami umowy prowizja za udzielenie pożyczki wynosiła do 25 % udzielonej pożyczki i wyniosła 6 450 zł. W umowie wskazano, iż koszt monitu telefonicznego w razie nieterminowej spłaty kredytu wynosi 15 zł, zaś korespondencji zawierającej np. monit listowny, wezwanie do zapłaty, prośbę o dopłatę, kierowanej listem zwykłym 15 zł, a poleconym 20 zł, natomiast koszt wizyty windykacyjnej określono na 100 zł.

Dowód: umowa pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 14.05.2015 r. wraz z oświadczeniem pożyczkobiorcy i rozkładem spłaty kredytu – k.26 -27, 28 i 29

Pozwany dokonał wpłat na rzecz strony powodowej w dniu 16 czerwca 2015 roku w kwocie 1 500 zł, w dniu 22 lipca 2015 roku w kwocie 1 400 zł, w dniu 25 sierpnia 2015 roku w kwocie 1 500 zł, w dniu 10 września 2015 roku w kwocie 1 500 zł, w dniu 16 października 2015 roku w kwocie 1 200 zł i w dniu 9 listopada 2015 roku w kwocie 1 450 zł

Dowód: zestawienie wpłat dokonanych przez pozwanego – k.30

Strona powodowa pismem z dnia 25 września 2016 roku dokonała wypowiedzenia przedmiotowej umowy pożyczki w całości z 30-dniowym okresem wypowiedzenia, informując iż na dzień 25 września 2016 roku zadłużenie wynosi: z tytułu kapitału 53 886,94 zł, z tytułu odsetek od kapitału 3 888,94 zł i z tytułu kosztów, opłat i prowizji 295 zł; łącznie 58 070,88 zł.

Dowód: wypowiedzenie umowy z potwierdzeniem odbioru – k. 31,32

W dniu 25 listopada 2016 roku strona wystawiła wyciąg z ksiąg banku, określając zadłużenie na 58 803,87 zł, w tym należność główną na 53 886,94 zł, odsetki za okres od dnia 14 maja 2015 roku do dnia 25 listopada 2016 roku na 4 601,93 zł i koszty opłat i prowizji w kwocie 315 zł. Jednocześnie strona powodowa wskazała, iż dalsze odsetki obciążające dłużnika będą naliczane od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku i obliczane będą od kwoty 53 886,94 zł i naliczane będą w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych – k.23 - 24

Strona powodowa dokonywała rozliczenia wpłaconych kwot przez pozwanego, zaliczając je na odsetki i na kapitał. W związku z rezygnacją przez pozwanego z ubezpieczenia uwzględniła również w rozliczeniu kwotę 12 961,33 zł. Kwota kapitału początkowego w dniu udzielenia umowy pożyczki wynosiła 72 707,60 zł, w tym 50 000 zł udzielonej pożyczki, 16 257,60 zł składki ubezpieczeniowej oraz prowizję 6 450 zł.

Dowód: zestawienie wpłat pozwanego i sposobu ich rozksięgowania – k.14 verte

Strona powodowa naliczyła również opłaty i prowizje w dniu 26 listopada 2016 roku 20 zł jako opłatę za (...), w dniu 27 września 2016 roku 20 zł za wypowiedzenie umowy, 14 lipca 2016 roku 15 zł za list przededzekucyjny, w dniu 13 czerwca 2016 roku 100 zł za wizytę interwencyjną, w dniu 22 kwietnia 2016 roku 15 zł za monit telefoniczny, w dniu 4 kwietnia 2016 roku 100 zł wizytę interwencyjną, w dniu 10 marca 2016 roku 15 zł za monit listowny, w dniach 18 stycznia 2016 roku, 22 grudnia 2015 roku i 24 sierpnia 2015 roku po 15 zł za monity telefoniczne, łącznie 315 zł.

Dowód: zestawienie opłat i prowizji – k.15

Sąd zważył:

Powództwo podlegało uwzględnieniu co do kwoty 58 420,30 zł.

Pozwany ograniczył się do zakwestionowania wartości dochodzonego roszczenia wnosząc o jego oddalenie powództwa w całości, nie przedstawił jednak żadnego dowodu przeciwnego, czy choćby błędów strony powodowej co do wyliczeń zadłużenia.

W ocenie sądu tak lakonicznie sformułowane zarzuty pozwanego nie mogą skutkować oddaleniem powództwa w całości. Po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego do Sądu Rejonowego w Kłodzku strona powodowa przedłożyła dokumenty, z których jednoznacznie wynika, że strony łączyła umowa pożyczki gotówkowej i na pozwanym spoczywał obowiązek terminowej spłaty rat pożyczki do dnia 10. każdego kolejnego miesiąca zgodnie z rozkładem spłaty pożyczki znajdującym się na karcie 29 akt sprawy. Pozwany poprzestając na zarzucie niewykazania wartości zadłużenia nie negował, że spłacił pożyczkę w wyższej kwocie niż wynikałoby to z zestawienia wpłat pozwanego przedstawionego przez stronę powodową. Zestawienie to wskazuje, iż pozwany dokonał tylko 6 wpłat rat pożyczki, przy czym tylko dwie terminowo i dwie w niższej wysokości niż przewidywał rozkład spłat pożyczki. Analizując już tylko te dowody wskazać wypada, że wpłata pierwszej raty nastąpiła w dniu 16 czerwca 2015 roku, a nie 10 czerwca 2015 roku i wpłacona kwota była wyższa niż wymagana rata w kwocie 1401,35 zł. Z tego względu kwota 98,65 zł jako nadwyżka została rozksięgowana jako napłata 10 lipca 2015 r. Druga rata również została wpłacona nieterminowo, bo 22 lipca 2015 roku w kwocie 1 400 zł, podobnie jak wpłacona w dniu 25 sierpnia 2015 roku w kwocie 1500 zł. Zatem skoro nastąpiła niedopłata 1,35 zł, to pozostała nadpłata 97,30 zł. Pozwany wpłacił terminowo ratę z września 2015 roku w kwocie 1 500 zł. Z uchybieniem terminu wpłacił ratę za październik w dniu 16 października 2015 roku w niepełnej wysokości 1 200 zł. Ostatnią ratę wpłacił 9 listopada 2015 roku, a więc dzień przed upływem terminu płatności raty w kwocie 1450 zł. Zestawienie wpłat pozwanego i sposobu ich rozksięgowania k.14 verte akt jednoznacznie określa kwoty wpłat i nadpłaty, które wystąpiły w związku z wpłaconymi 4 - krotnie wyższymi kwotami niż 1 401,35 zł. Pozwany w piśmie procesowym z dnia 11 września 2017 roku nie przedstawił żadnych argumentów skutkujących uznaniem zasadności jego stanowiska, a podkreślał jedynie kwestie związane z brakiem przedłożenia przez stronę powodową dokumentów źródłowych, które posłużyłyby w wyliczeniu wartości dochodzonego roszczenia. Pozwany nie odniósł się w żaden sposób do sposobu wyliczenia dochodzonych żądań przez stronę powodową, choć strona powodowa przedłożyła zestawienia określając sposób oraz księgowania poszczególnych wpłat po stronie pozwanego jak i kwoty pochodzącej ze rezygnacji z ubezpieczenia. Pozwany nie odniósł się do kwoty 12 961,33 zł z tytułu rezygnacji z ubezpieczenia rozksięgowanej w lutym 2016 r. Wyliczenia te nie budzą wątpliwości. Rzeczą pozwanego zaś było odniesienie się do tych wyliczeń. Sąd nie ma obowiązku domyślać się jakie konkretnie wyliczenia budzą wątpliwości pozwanego, gdzie strona mogła ewentualnie popełnić błąd, czy co do terminów, czy też kwot należności. Dokumentem źródłowym do do sposobu ustalenia kapitału, odsetek, ich wysokości i terminów początkowych była umowa pożyczki gotówkowej z dnia 14 maja 2015 r.

Sąd dokonał obliczenia naliczonych odsetek umownych od kapitału, choć w ocenie sądu to powód w pierwszej kolejności powinien pofatygować się i zweryfikować dokonane przez stronę powodową wyliczenia, nie zaś tylko je kwestionować. W ocenie sądu odsetki za okres od 15 maja do 10 czerwca 2015 roku wynoszą 305,57 zł, za okres od 11 czerwca do 10 lipca 2015 roku 347,29 zł, , za okres od 11 lipca do 10 sierpnia 2015 roku 342,20 zł, za okres od 11 sierpnia do 10 września 2015 roku 337,09 zł, za okres od 11 września do 10 października 2015 roku 331,95 zł, za okres od 11 października do 10 listopada 2015 roku 326,78 zł, za okres od 11 listopada do 10 grudnia 2015 roku 321,60 zł, za okres od 11 grudnia 2015 roku do 10 stycznia 2016 roku 316,38 zł, za okres od 11 stycznia do 10 lutego 2016 roku 311,14 zł, za okres od 11 lutego do 10 marca 2016 roku 411,90 zł, za okres od 11 marca do 10 kwietnia 2016 roku 405,39 zł, za okres od 11 kwietnia do 10 maja 2016 roku 398,82 zł, za okres od 11 maja do 10 czerwca 2016 roku 392,20 zł, za okres od 15 czerwca do 10 lipca 2016 roku 385,52 zł, za okres od 11 lipca do 10 sierpnia 2016 roku 378,78 zł, za okres od 11 sierpnia do 10 września 2016 roku 371,99 zł, za okres od 11 września do 7 listopada 2016 roku 693,78 zł. Łącznie odsetki umowne wyliczone od wskazanych w wyciągu z ksiąg rachunkowych kwot kapitału wyniosły 6 378,38 zł, a nie jak wyliczyła je strona powodowa 6 466,95 zł. Wg wyliczeń dokonanych przez sąd odsetki karne wyliczone od wskazanych dni zaległości od kapitału oznaczonych we w wyciągu z ksiąg banku nie wyniosły 810,65 zł, ale aż 820,51

zł. Z uwagi na brak możliwości wyjście ponad żądanie sąd uwzględnił kwotę wskazaną przez stronę powodową jako kwotę niższą.

W ocenie sądu na uwzględnienie zasługuje jedynie stanowisko pozwanego, iż strona powodowa nie wykazała kwoty dochodzonych łącznie opłat i prowizji w kwocie 315 zł. Skoro pozwany kwestionował w sprzecznie wartość dochodzonego roszczenia, to rzeczą strony powodowej było wykazać w tym zakresie, iż zostały podjęte czynności określone w zestawieniu opłat i prowizji poprzez złożenie odpowiednich wniosków dowodowych. Tymczasem z zaoferowanych przez stronę powodową dowodów wynika jedynie, że strona powodowa dokonała wypowiedzenia na piśmie i w związku z tym sąd uwzględnił jedynie koszt 20 zł, zgodnie z tabelą opłat i prowizji stanowiącą załącznik do umowy pożyczki gotówkowej, gdzie wskazano, że korespondencja kierowana do pożyczkobiorcy typu monit listowny, wezwanie do zapłaty z prośbą o dopłatę wysłana listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru wynosi 20 zł. Kwota ta nie jest wygórowana, jeśli uwzględnić koszt przesyłki nadanej listem poleconym i zużytego materiału papierniczego. Natomiast strona powodowa nie udowodniła, więc by czterokrotnie kontaktowała się telefonicznie z pozwanym i monitorowała o spłatę zadłużenia, jak również nie wykazała dwukrotnych wizyt interwencyjnych oraz monitów wysyłanych listem zwykłym. Trudno ocenić też sądowi opłatę za (...) naliczoną w dniu 26 listopada 2016 roku. Rację zatem ma pozwany, wskazując po pierwsze brak wykazania podjętych działań, po drugie, wskazujących na karku lokowanie poszczególnych opłat.

Skoro zatem strona powodowa wskazała, że suma naliczonych odsetek umownych i karnych wynosi 7 277,60 zł, a pozwany zapłacił 2 675,67 zł, to po przeliczeniu tych należności przez sąd suma naliczonych odsetek umownych i karnych wynosi 7 189,03 zł i po pomniejszeniu o odsetki uiszczone przez pozwanego, daje kwotę 4513,36 zł.

Mając powyższe na uwadze na mocy art.354 k.c. sąd zasądził należność główną w kwocie 53 886,94 zł, należność z tytułu odsetek 4 513,36 zł i 20 zł z tytułu opłaty za wysłanie wypowiedzenia umowy; łącznie 58 420,30 zł z dalszymi odsetkami w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego NBP od dnia następnego po sporządzeniu wyciągu z ksiąg banku. W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu na mocy art. 6 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art.100 zd. 2 k.p.c., ponieważ strona powodowa przegrała pozew w nieznaczącej części. Koszty procesu to opłata sądowa od pozwu 736 zł, 3,69 zł za uwierzytelnienie pełnomocnictwa oraz 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa.